

PUKKBALLAST TIL VOSSEBANEN, NYTT PUKKVERK.

Ballasten på Vossebanen er meget dårlig og det materiale som brukes til fornyelse og suppling, nemlig pukk og grus fra Bolstad grustak, holder ikke mål på en så sterkt trafikkert bane som Vossebanen. Geoteknisk kontor har derfor hatt som oppdrag å undersøke muligheten for anlegg av nytt pukkverk innenfor strekningen Trengereid - Mjölfjell.

Ved valg av sted må det først og fremst tas hensyn til fjellets beskaffenhet, dernest er terrengforholdene avgjørende. I de ofte forekommende høye bratte fjellsider langs Vossebanen er det ikke mulig hverken å få fram et sidespor eller å anlegge et brudd. Stedet bør også ligge noenlunde bekvemt til, altså nær bebygget område.

For å bli klar over hvor det var muligheter for å finne brukbart fjell, er foreliggende geologisk materiale gjennomgått og undertegnede har også konferert med geologene ved Bergens Universitet. Det viser seg at det bare er følgende tre fjellsorter som det kan bli tale om å bruke til pukkfremstilling, nemlig

1. granit i to områder mellom Dalseid og Evanger,
2. diorit øst for Evanger og
3. labradorstein ved Mjölfjell.

Befaring er foretatt.

1. Granitområder mellom Dalseid og Evanger.

Det vestligste av disse inntas det meste av strekningen mellom Dalseid og Bolstad. På grunn av de vanskelige terrengforhold er det praktisk talt bare et sted som kan komme i betrakning, nemlig vel $1\frac{1}{2}$ km øst for Dalseid. Bergarten er ~~luv~~ quarsgranit og derfor ikke så godt egnet til pukk som den mindre pressede granit i området omkring Hernes ca. $1\frac{1}{2}$ km vestenfor Evanger. Den her opptrædende bergart er en massiv, sterk middels (til grovere kornig) granit. Den har svakt utviklet parallelstruktur og er av ensartet beskaffenhet. Glimmerinnholdet i granitten er lite fremtredende. Jernbanen har tidligere drevet steinbrudd i denne granit.

Ved km. 406,25 antas forholdene å ligge godt tilrette både med hensyn til fremföring av sidespor og anlegg av brudd.

2. Dioritområdet øst for Evanger.

Stort sett er dette også en massiv og sterk bergart. Hovedmineralene består av feltspat og hornblende, men bergarten

kan tildels opptre i mer og mindre skifrige varieteter og med øket skifrighet kommer glimmer til som en viktig bestanddel av bergarten. Den er således ikke ensartet hverken med hensyn til struktur eller sammensetning. Det gunstigste sted for fremföring av sidespor er ved Hosaas, omtrent midtveis mellom Bulken og Evanger, men forholdene er vanskelige for anlegg av brudd i den höye og bratte fjellsida.

3. Labradorstein ved Mjölfjellä

Ved Mjölfjell stasjon og på begge sider av denne har man labradorstein på en lengere strekning. Labradorsteinen som bare består av minemalmtspat, er lys av farge. Den inneholder - uregelmessig opptrædende - båndgneisliknende lag med hornblende som en fremherskende bestanddel. Begge bergarter er sterke, men gneisen vil gi pukk med dårlig stykksform. En annen mangel ved fjellet er at det som oftest er oppsprukket, partivis tildels sterkt oppsprukket. Dette vil medføre ulepper under sprengningsarbeidet og man vil dessuten få ökning av subbusmengden under nedknusningen.

Det sted som var påtenkt for anlegg av brudd, ligger ved stasjonens vestre ende, hvor fjellfoten var dekket av storblokket forholdsvis bratt ur til en höyde av ca. 40 m over planum. Man måtte i tilfelle brudd skulle anlegges her, etablere et platå i uren i noe lavere höyde, för sprengning kunne igangsettes. Det blir kostbart og neppe uten ulepper for jernbanetrafikken, å anlegge et brudd på dette sted. Videre må tas i betraktning at de klimatiske forhold ved Mjölfjell er mindre gunstige.

Konklusjon.

Etter de undersøkelser og overveielser som er foretatt for den omhandlede strekning, ansees granitområdet ved Hernæs som det mest anbefalelsesverdige. Graniten er et meget godt steinmateriale og anleggs-, bolig- og klimatiske forhold er gunstige. Det nye pukkverk foreslåes derfor lagt i nærheten av km. 406,25.

Oslo, den 1. august 1953

A. L. Rosenlund

A.L. Rosenlund

GRUNNUNDERSÖKELSE FOR LINJEOMLEGGING VED HERNES VOSSEBANEN KM 405,15-
405,35

TEGNINGER Gk. 2220.1-3

Blad 1 er en oversiktsplan som viser beliggenheten av den nye linje i forhold til den gamle. Som man vil se er den vesentligste del av omleggingen planlagt som tunnel. På et område mellom km. 405,20 (Kvernhusbekken) og km. 405,40 er fjellet dekket av løsmasser og det var derfor nödvändig å foreta en nærmere undersökelse for å söke å få rede på dets beliggenhet her.

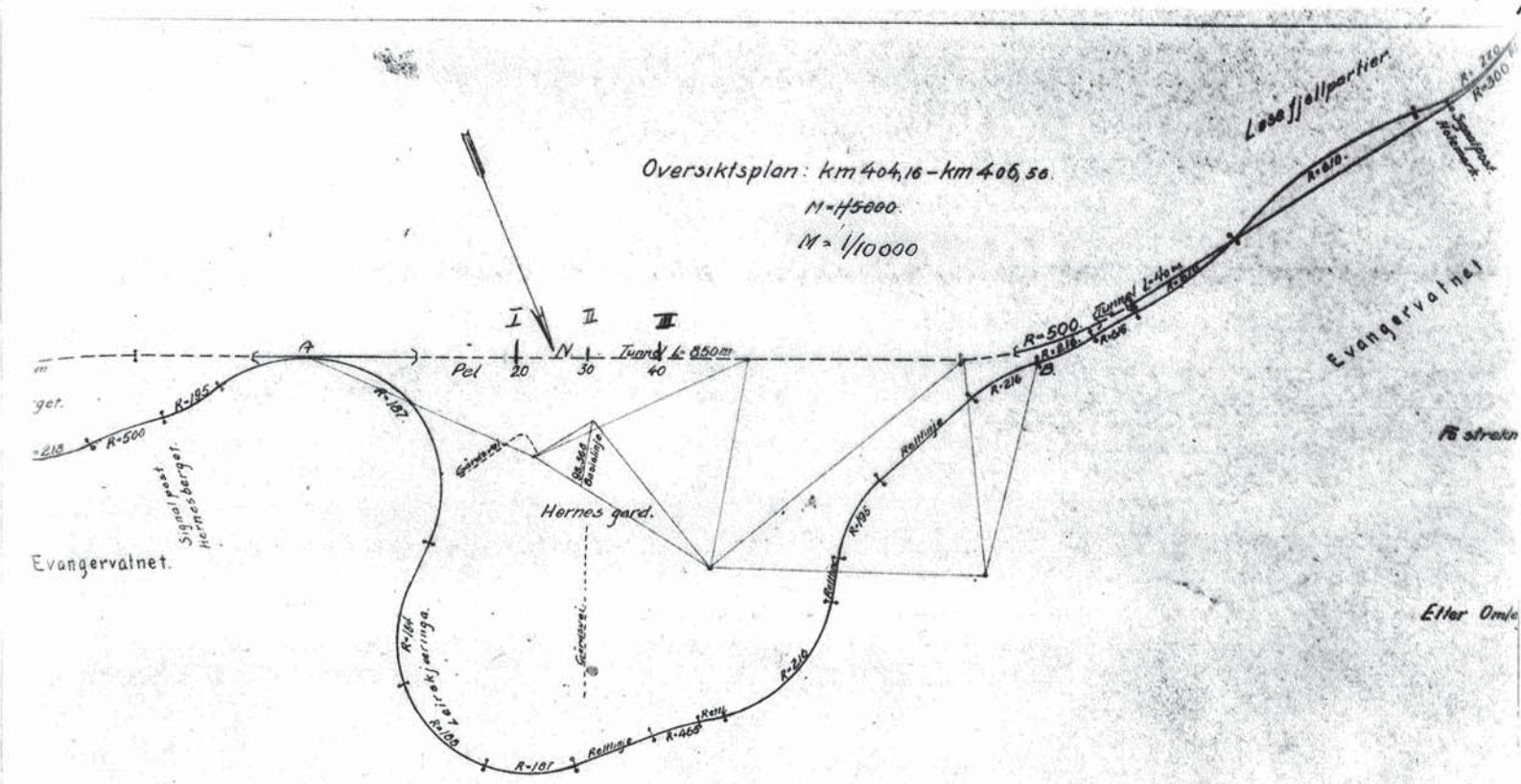
På blad 2 er resultatet av grunnundersökelsen anfört på lengdeprofilet. Da grunnen er steinholdig har det vært meget vanskelig selv med vårt kraftigste borutstyr (hejarbor) å trenge ned til de viste dybder. Som følge av de vanskelige grunnforhold er det derfor meget tvilsomt om man virkelig har påtruffet fjell på de steder som er merket med "antatt fjell". Man bør nok regne med at det ikke er fjelltak for tunnelen mellom km. 405,21 og 405,32 og videre 30 á 40 m i linjens retning kan man ikke være sikker på å ha fjell over tunneltaket.

På blad 3 er anfört borede dybder til "antatt fjell" eller Stein for en omstukket, men ennå ikke nivellert linje. De anförte dybder til "antatt fjell" ansees å være meget usikre.

Oslo den 5.mars 1955

A.L. Rosenlund

Til Bergen.

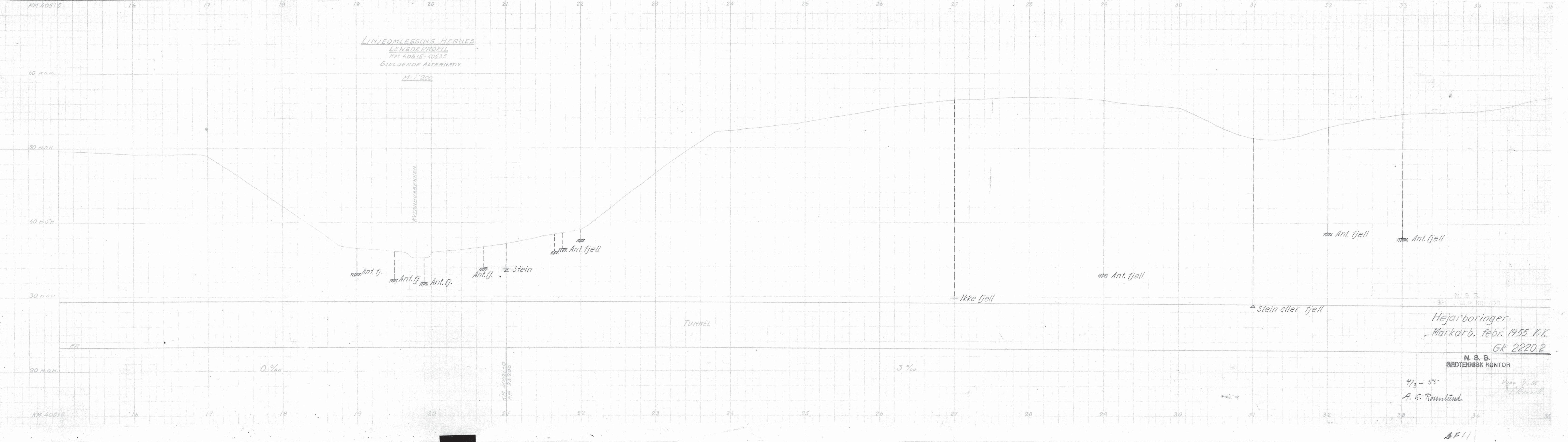

Linjeomlegging "Hernes
Hejarboring febr 1955.

GK 2220.1

N. S. B.
GEOTEKNIK KONTOR

KK

Linjeomlegging "Hernes

Hejarboring for ikke godkjent linje

Linjen er utstukket men ikke nivellert

Pel nr.	Boret dybde m.	Anm.
19	4,10	Ant fjell
19+7	5,00	- " -
20+4	4,30	- " -
21	3,20	- " -
22	3,20	Ant stor stein
31	15,65	- " -

Alle antatte fjelldybder er meget usikre p.g.a. den faste løsavleiring.

Hejarboring

Markarb. febr. 1955 Krk

Gk 2220.3

N. S. B.
GEOTEKNISK KONTOR

4/3 - 5'3"

A. G. Rosenvold

9 H 4

